

STARA IRŠČINA

(bere dr. Luka Repanšek)

Izbor kratke staroirske lirike neznanih avtorjev

*Int én gaires asint sail,
álainn guilbnén as glan gair:
rinn binn buide fir duib druin,
cas cor cuirther, guth ind luin.*

Ptičica, ki z vrbe se oglašča –
prelepi kljunček, čisti glasek,
rumeni sladki šilek črnega možiclja,
veščča melodija, ki jo poje kosov glas.

*Int én bec ro·léic feit
do rind guip glanbuidi,
fo·ceird fáid ós Loch Láig
lon do chráib charnbuidi.*

Mala ptičica,
ki zažvižgala iz
svetlórumenega je kljunčka,
glasbo pošlje
nad Loch Laíg –
kos na veji rumeneči.

*Is acher in gaith in-nocht,
fu·fúasna fairggæ findfolt.
Ní·ágor réimm mora minn
dond láechraid lainn úa Lothlind.*

Oster veter veje nam nocoj
in mrši belo grivo oceanu:
ne bojim se, da čez morje bi prišli
bojevniki okrutni s Severne dežele.

*Scél lem dúib:
dordaid dam,
snigid gaim,
ro·fáith sam.
Gaéth ard úar,
ísel grían,
gair a rriith,
ruirthech rían.
Rorúad rath,
ro·cleth cruth,
ro·gab gnáth
giugrann guth.
Ro·gab úacht
etti én,
aigre ré,
é mo scél.*

Tole vam povem:
jelen riga,
zima trosi sneg,
poletje je odšlo.
Veter je močan, leden,
sonce nizko na obzorju,
kratka je njegova pot
in morje močnega valovja.
Praprot je pordela,
oblika njena prava skrita,
kriki divjih so gosi
postali vsakodnevna pesem.
Mraz prekril peruti
je vsem pticam.
Čas ledu je tu.
To je moja vest.

Prevedel Luka Repanšek.